

वा० रा०

॥ ३० ॥

॥ २५ ॥ अहंत्वयाननिर्जितः किंतुप्राप्तेनकालेनैवविपन्नइत्यर्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥ इक्ष्वाकुपरिभावित्वात् त्वदुक्तावमाननवाक्यस्य इक्ष्वाकुकुलपरिभवरूपत्वादित्यर्थः
वचः शापरूपं ॥ २८ ॥ २९ ॥ पुष्पवृष्टिरत्रापिप्राग्वत् ॥ ३० ॥ अपसर्पत अपासर्पत् ॥ ३१ ॥ इतिरामाभिरामेश्वीरा० वा० उ० एकोनविंशः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ७ ॥

तस्यैवंब्रुवतोरजामंदासुर्वाक्यमब्रवीत् ॥ किंशक्यमिहकर्तुंवैकालोहिदुरतिक्रमः ॥ २५ ॥ नह्यहंनिर्जितोरक्षस्त्वयाचात्मप्रशंसिना
कालेनैवविपन्नोहंहेतुभूतस्तुमेभवान् ॥ २६ ॥ किंत्विदानीमयाशक्यंकर्तुंप्राणपरिक्षये ॥ नह्यहंविमुखोरक्षोयुध्यमानस्त्वयाहतः ॥
॥ २७ ॥ इक्ष्वाकुपरिभावित्वाद्द्वचोवक्ष्यामिराक्षस ॥ यदिदत्तंयदिदुतंयदिमेसुकृतंतपः ॥ यदिगुप्ताः प्रजाः सम्यक्कृतदासत्यंवचोस्तुमे
॥ २८ ॥ उत्पत्स्यतेकुलेत्यस्मिन्निक्ष्वाकूणांमहात्मनां ॥ रामोदाशरथिर्नामयस्तेप्राणान्हरिष्यति ॥ २९ ॥ ततो जलधरोदग्रस्ताडितो
देवदुंदुभिः ॥ तस्मिन्नुदात्तेशापेपुष्पवृष्टिश्चखाद्युता ॥ ३० ॥ ततः सराजाराजेंद्रगतः स्थानं त्रिविष्टपं ॥ स्वर्गतेचनृपेतस्मिन्नाक्षसः
सोपसर्पत ॥ ३१ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये उत्तरकांडे एकोनविंशः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ततो
वित्रासयन्मर्त्यान्पृथिव्यांराक्षसाधिपः ॥ आससादवनेतस्मिन्नारदंमुनिपुंगवं ॥ १ ॥ तस्याभिवादनंरुत्वादशग्रीवोनिशाचरः ॥ अ
ब्रवीत्कुशलंपृष्ट्वाहेतुमागमनस्यच ॥ २ ॥ नारदस्तुमहातेजादेवर्षिरमितप्रभः ॥ अब्रवीन्मेघपृष्ठस्योरावणंपुष्पकेस्थितं ॥ ३ ॥ राक्ष
साधिपतेसौम्यतिष्ठविश्रवसःसुत ॥ प्रीतोऽस्म्यभिजनोपेतविक्रमैरुज्जितैस्तव ॥ ४ ॥ विष्णुनादैत्यघातैश्चगंधर्वोरगधर्षणैः ॥ त्वयास
मंविमर्दैश्चभृशंहिपरितोषितः ॥ ५ ॥ किंचिद्वक्ष्यामितावत्तुश्रोतव्यंश्रोष्यसेयदि ॥ तन्मेनिगदतस्तातसमाधिंश्रवणेकुरु ॥ ६ ॥

आससादवनेतस्मिन्निति ॥ तस्मिन्कालेघने घनपृष्ठेस्थितं मुनिश्रेष्ठं नारदमाससाद ॥ १ ॥ कुशलंपृष्ट्वा आगमनस्य हेतुमब्रवीत् पप्रच्छेत्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ तिष्ठ मद्वचः श्रोतु
मिति शेषः ॥ ४ ॥ विष्णुनादैत्यघातादिभिरहंतोषितः ॥ त्वयासमं गंधर्वोरगधर्षणैर्विमर्दैर्भाविभिः परितोषितो भविष्यामीत्यर्थः ॥ ५ ॥ समाधिं चिरैकाग्र्यं ॥ ६ ॥

उ० कां०

॥ ३० ॥